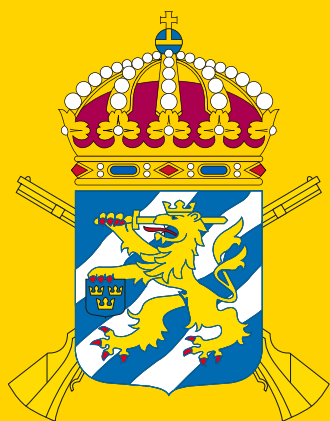

Älvsborgsgatan

Igelkottshöjden

Vårt lands nationaldag, 6 juni Sid 3

Kamratföreningens Vårresa Sid 4

Vad händer inom Försvarsmakten Sid 7

Kunglig Älvsborgs Regementes Kamratförening

Plusgiro 17 10 56-5
Brigadgatan 10 A, 504 31 Borås
info@kamrati15.se

HEDERSORDFÖRANDE
Sven Wergård

Ordförande:
Svante Bergh
Tel. 0709-20 21 88
E-post:
svante.bergh@me.com

Vice ordförande:
Jan Andersson
Tel.bost. 033-10 15 57
Mobil: 0705-92 69 18
E-post: jan@renajs.se

Sekreterare:
Ingrid Ståhl
Tel. 0706-35 55 03
E-post:
iobstahl5@gmail.com

Kassör:
Jan Andersson
Tel.bost. 033-10 15 57
Mobil: 0705-92 69 18
E-post: jan@renajs.se

REDAKTIONEN:
Älvsborgaren:
Lars Rehn
Tel.bost. 0705-57 71 07
E-post:
larsbarry.rehn@gmail.com

Utgivare:
Kamratföreningsförbundet Älvsborgarna

Redaktionen förbehåller sig rätten att på insända bidrag sätta underrubriker och p.g.a. disponibelt utrymme tvingas till avkortningar.

Svante Bergh

Jan Andersson

Ingrid Ståhl

Jan Andersson

Lars Rehn

Ordföranden har ordet

Kriget i Ukraina har nu pågått i över 6 månader. Putin, som helt är skyldig till kriget, bedömde såväl Rysslands som Ukrainas förmåga fel. Rysslands för hög och Ukrainas för låg. Han gick in med en usel plan, och som det visat sig, även ett undermåligt genomförande. Han räknade heller inte med den utomordentliga stridsmoral som ukrainarna visar upp.

Han har nu förbrukat de flesta moderna vapen och sina duktigaste soldater. Han tvingas nu slåss med äldre och ibland undermålig materiel och otillräckligt utbildade soldater. Kriget håller på att väga över till Ukrainas fördel.

Tyvärr sitter Ryssland trots detta på en stor del av Ukraina. Det är en mycket svårare sak att återta dessa områden, än det är att försvara resten av landet.

Putin kan inte inför folket erkänna att han förlorar. Därför kommer kriget att pågå åtminstone så länge han sitter kvar.

Ukraina fortsätter att slåss för demokrati och därmed för oss andra i Europa och världen. De är värda allt stöd.

Har Ni lite medel över så stöd dem gärna! Det gör jag med inbetalning varje månad.

Livet i kamratföreningen har normaliserats nu när corona lugnat ner sig. Vi har många besökare på våra föredrag och även på tex torpaftnar.

Regementets dag har slagits ihop med AMF 4s nu i slutet av augusti. Vi deltar genom hemvärn och en buss med besökare. Vi får sedan överväga när det är dags för Regementets dag i Borås nästa gång.

Nästa föredrag handlar om hur man från strategiska tänkare ser på armens utveckling.

Det sker genom ett föredrag av Brigadgeneral Anders Corell. Corell har ett förflutet bla annat på Forsvarets Materielverk och vet verkligen vad han talar om.

Svante Bergh

Senare i höst kommer författaren mm Lars Wilderäng till föreningen

Han har kommit att bli en av Sveriges kunnigaste vad avser striderna i Ukraina. Även hans hustru är mycket aktiv och samlar bl a annat ihop till ambulanser som sänds till området.

Jan Andersson har genom träget arbete fått kommunen att flytta busshållplatsen fort från kanslihuset. Därmed kommer våra nyrenoverade kanoner att få stå i fred. Bra gjort!

Det pågår också mycket arbete "bakom kulisserna".

Frivilliga röjer ut i gamla lager och arkiv. Nya föremål skänks och förevisas sedan i vårt fina museum. Mässen är igång och Anders har åter kunder.

Slutligen är vi tacksamma om de som inte betalat årsavgiften vill göra så.

Svante Bergh
Ordförande

E-POSTADRESS!

Har du e-postadress så sänd in den till vår kanslist Stefan Jacobsson
info@kamrati15.se

Du får då information, kallelser m.m. som ine hinner komma i tidningen.

Vårt lands Nationaldag 6 juni, firades i Ramnaparken

Så äntligen fick vi återuppta traditionen med firandet av vår nationaldag i Ramnaparken efter några års uppehåll p.g.a. "Coronan".

Tillsammans med Borås Hemvärn och Lottakåren samlades ca tre hundra intresserade åhörare i den vackra parken.

Kl 0800 gick flaggorna i topp. Som vanligt förgylldes firandet till tonerna av Borås Hemvärns duktiga musikkår. Det bjöds både på tal och medaljutdelning

Jodå, Lottakåren bjöd som vanligt på kaffe och bulle och de flesta av åhörarna lät sig väl smaka.

Detta är en tradition som hoppas "alltid" kommer att vara. För min del, tror jag, bara missat fyra fångar sedan 1954. På den tiden och senare, marscherade vi med våra soldater till firandet, som då gav lite mer "pompa och ståt" över det hela.

Lars Rehn

Kamratföreningens "Vårresa"

Lördagen den 23 april samlades ett antal förväntningsfulla resenärer på kaserngården på I 15 för vidare resa till Smålands militärhistoriska sällskap i Delary.

Färden gick via Ljungby för lite morgonfika sedan vidare genom det vackra småländska landskapet. Väl framme möttes vi av guiden Mats Nessert, som berättade lite om föreningens tillkomst, vi bjöds efter detta på en mycket god ärtsoppa som åts ute i det fria.

Därefter delades vi upp i olika grupper och släpptes "lösa" i dom två byggnader med en hopar gamla fordon bland annat en fullt fungerande rysk stridsvagn T55 med förare/mekaniker, synd det inte finns ljud i tidningen, det var mäktigt när den startades och körde ut ur garaget.

I den tredje byggnaden fanns radiomateriel, uniformer, vapen, nyare vapen var replikor, ammunition ej skarp och lite andra utställningar.

Mycket trevlig resa och gör gärna ett besök i sommar (smhs.eu) för mer info.

Jan Åkesson, mycket nöjd deltagare

Överraskande anfall

Att överraska fienden var en halv seger, detta lärde vi befäl soldaterna som en av de första grunderna vid sin utbildning i strid. Oftast när en armé anfaller en fiende strävar den efter överraskningen. Så gjorde tyskarna mot polackerna 1939 och fler liknelser finns.

Krigshistoriens bästa och fullständiga överraskning gjorde allt japanerna när de tidigt på söndagsmorgonen 7 dec 1941, började kriget mot USA vid Pearl Harbor.

Trettonårige Jimmy Mann stod och fiskade med sin pappa, översten, och kisade mot flygplanen som cirklade högt ovanför deras sportstuga. Över hundratalens plan kretsade omkring däruppe och plötsligt delade de upp sig i små grupper och kom dykande på låg höjd- Pappa har de ändrat färgen på våra flygplan.

Samtidigt stod Kapten Harald Stout, fartygschef på min läggande jagaren Breeze, blev jättearg och uppretad när larmet kom. Han hade gett ständig order om att det inte fick hållas någon övning före

kl 0800 på söndagarna. När larmet gick sprang han ifrån sin frukost, för att skälla ut sin vakthavande officer.

En torped träffade jagaren Helena och en matros ropade "Det här är väl en satans tid att sätta igång övningar på en söndagsmorgon."

Kommendörkapten Mel Benson, fartygskaptenen "Virginia" anmärkte helt lugnt: Det här är som vanligt, ingen ro ens på söndagarna,

Pastor Howell på kryssaren New Orleans trodde att det var ett misstag, någon hade råkat trycka på fel knapp. Fullkomligt oberörd promenerade han mot sin drabbning station i sjuk hytten. Ögonblicket efter anlände doktorn, som lite tveksamt anmärkte: Pastorn det är en massa flygplan däruppe och de ser ut som japaner. När en matros fick reda på att det tydligen var japanskt anfall sa han: "Jag visste inte ens att de var arga på oss".

Amerikanska förluster var: 4 sänkta slagskepp och 4 skadade, 2 sänkta jagare, en skadad, 3 skadade kryssare. 188 förstörda flygplan och 155 skadade. 2 403 militärer dödades, 1178 skadade samt 57 dödade civila och 35 skadade.

Amerikanen i allmänhet oroad sig inte för baser och sådant, de var säkra på att USA skulle besegra Japan hur enkelt som helst. Inom de breda lagren betraktade alltjämt japanerna som små efterblivna gulingar som hade en viss förmåga att imitera riktiga österlänningar men inte kunde göra någonting själva. Många amerikaner trodde att det var Hitlers "Luftwaffe" som hjälpt japanerna fram till detta, men så var inte fallet

USA tog i slutskedet av sitt krig mot Japan en gruvlig hämnd med att 6 o 9 augusti bomba Tokyo med 334 B-29-or som släppte 2 000 ton brandbomber med påföljd att 250 000 byggnader förstördes och 100 000 civila dödades och blev den stad som drabbats hårdast i något krig. I Tokyo dog det fler civila än i Hiroshima med 90 000 döda och Nagasaki med 80 000 döda.

Lars Rehn

Lennart Lindéns tankar, går till "Flydda tider"

De godaste bruna bönor soldaterna nånsin ätit.

När jag var lärare på InfOHS i Halmstad tillbringade vi ofta ett par veckor uppe på övningsfältet i Karlstad. Vi fick låna soldater på regementet där för att träna våra befälselever med hjälp av de värnpliktiga. Det var ett himla harvande hit och dit på övningsfältet dagen lång och vädret var ofta riktigt dåligt. Värmlänningarna var dock ett tåligt folk så det var sällan vi hörde någon klaga. Maten tillagades i den vedeldade traktordragna koktrossen ute i skogen så att även kockarna fick öva sig. Vi bodde i tält i skogen och middagarna kunde bli framåt klockan 2000 på kvällen då det var mörkt och alla var vansinnigt hungriga.

En kväll mitt i vintern när alla var våta och trötta fick jag bud om att jag skulle komma till kokvagnen för att koktrosschefen ville tala med mig. Jag mötte en förtvivlad koktrosschef som meddelade att middagen som skulle vara färdig om tjugo minuter hade blivit fiasko.

Grabbarna hade lagat bruna bönor med stekt fläsk hela eftermiddagen. Vid 1900-tiden fick de höra att det tillkom ytterligare 20 soldater som skulle ha mat. Alltså fick kockarna snabbt som sjutton steka ett par kilo fläsk till och en soldat fick order att hämta några stora spadtag

med snö för att blanda ner i kärlet med bruna bönorna så maten skulle räcka till alla.

Dessvärre hade den soldaten som skulle hämta snön bakom tältet inte noterat i mörkret att det var gul snö som han hämtade. Nu luktade bönorna svagt av urin och de gick inte att servera. Koktrosschefen och hans kockar var förtvivlade. Det skulle ta tre timmar att koka nya bönor.

Goda råd var dyra och jag skickade efter kompaniets sjukvårdare. Han lämnade över en burk med försvarets vattenreningstabletter som används om man tvingas använda förorenat vatten i fält. Dessa tabletter innehåller bland annat klor som dödar såväl farliga som ofarliga bakterier och all annan skit. Jag höll i hela burken i den stora grytan och rörde om (vi pratar nu om bönor för cirka 100 personer). Efter en stunds omrörning i grytan fann vi att urinelukten hade ersatts av en svag klorlukter och det var nästan lika illa. Nu var goda råd ännu dyrare eftersom det bara var 10 minuter till servering och soldaterna stod utanför kokvagnen och var jättehungriga.

Då sa koktrosschefen - "Vi kanske skall försöka med sirap!!! Sagt och gjort. Vi

öste ner en hel liter sirap i grytan och rörde om igen. Klorlukten försvann men ingen av oss befäl ville provsmaka. De första 20 hungriga soldaterna hängde på låset utanför i mörkret och vill ha mat.

Jag gick ut till soldaterna och sa att kockarna har lagat sällsynt fylliga och goda bruna bönor till middag som belöning för att ni gjort ett gott jobb under dagen. Kanske de kunde upplevas lite väl söta, sa jag, men det ger fin energi för morgondagens anfallsövningar.

Soldaterna struntade i vilket, bara de fick mat fort. När de första 20 soldaterna fått sin mat frågade jag hur det smakade och de svarade att detta ta mig sjutton var de godaste bönor de någonsin fått i lumpen. Koktrossens grabbar fick mycket beröm och jag påminde koktrossgruppen samt sjukvårdaren att de hade tystnadsplikt.

Soldaterna sov som stockar i sina tält hela natten och ingen fick ont i magen.

Det man inte vet, man inte ont av! Jag tror att även gud i sin himmel hade roligt åt detta!

Händelsen är numera preskriberad.

Lennart Lindén

Profossen

Detta var vid 1800-talet benämningen på den som höll ordning på kompaniet, regemente, liknande, vad som gällde straff och böter. Han kunde även vara den som utförde straffet med slag med spö på blottad rygg. Om det var så att något kvinnfolk ingick i regementet kunde han utdela ett lämpligt antal rapp med ett ris vid denna tid.

Socialt stod han mycket lågt, ingen flicka ville gifta sig med honom och inga föräldrar ville ha honom som måg.

I boken "Från Borås och Ås härad" av Carl-Martin Bergstrand kan man läsa om olika fall, t.ex. om "Om en störtjuv från Getared".

Mål nr 172 vid år 1807 gäller NN, från Getared i Södra Ving, som för tjuvnadsbrott blivit häktad och i härads fängelset förvarats och nu framställdes och för domsto-

len tilltalades av länsman Lundgren för det han den 14 juli nästlides år skolat stulit från Anders Persson i Hästhagen 66 rd 32 riksmünt. Överbevisad erkände NN denna stöld.

Natten emellan den 8, och 9. n av Vilske Häradästlides september från NN i Långanåset, Floby socken av Vilkse härad. Anders Anderssoni låtit ett stokreatur gått ut på marken, med vilket han ridit till Göteborg och där avyttrat till en hästbytare vid namn Daell..

Tydiligen ingick även Profossen även förutom tjänsten vid militära kompaniet, i civila mål.

Naturligtvis fanns det i modern tid särskilda befäl som höll i olika rättsfall vad som gäller militära tjänster, så kallat "Rätts Befäl".

Lars Rehn

Skolan på 50-talet

"Magistern frågar"

Kan någon av er tala om vilket är det nyttigaste djuret?

Lille Per svarar, jo, det är hönan. Henne kan man äta innan hon föds och efter sin död.

Läraren: Vem tycker ni är styvast i tyska?

Alla enstämmigt: - Pettersson

Ja det är nog riktigt. Vem kommer sedan?

Alla enstämmigt:- Magistern

Nomader är sådana som flyttar från plats till plats. Kan Anna säga ett exempel på nomad?

Anna: Jo våran Jungfru.

Nya byggnader - "Regementsområdet"

Det byggs på "vårt" gamla regementsområde. Inte bara nya hus utan höga hus.

De gamla kasernerna, med sina fem våningar tycktes vara "mycket stora" på den gamla tiden. Men nu byggs det på höjden. På norra sidan av "Igelkottshöjden" och platsen som på "vår tid" var den s.k. "Stallplan" byggs det 10 våningars bostadshus. Nu börjar det även att byggas på vår gamla idrottsplats, jodå, där står nu ett par enorma byggnader.

Vackra hus? Det kan diskuteras. Nästan så man kan se vad grannen i grannhuset, har på bordet. Nåja inte fula men har man tillbringat stor del av sitt vuxna liv på området så stämmer inte byggnationen riktigt. Fast omgivningarna med sin vackra natur är verkligen vacker.

På hela området har sedan regementet lades ner hittills byggts ett 25 tals nya byggnader både lägenheter och industribyggnader. Vårt gamla soldattorp

"Laddatorpet" tronar majestätiskt på sin gamla plats.

Där motorverkstaden och bensinmacken samt på garageplanen fanns på den "gamla" tiden där är nu allt borta, i stället finns nu ett tiotal företag på dessa platser

Det är fina byggnader men för den som varit med på den gamla tiden saknas det där "gamla fina".

Lars Rehn

Vägen från I 15 sjukhuset mot Macken och motorverkstaden.

Idrottsplatsen i ett första skede.

Idrottsplatsen under uppbyggnaden.

Stallplan.

Igelkottshöjden.

Vad händer inom Försvarsmakten?!

Frågan är utmanande men jag skall försöka lämna en förenklad lägesbeskrivning. Som vanligt är det viktigt att skilja på vad som är beslutat och vad som är inriktning. Planeringsläget är i stort enligt följande. Grunden är det Försvarsbeslut som togs före årsskiftet 20/21 och som omfattar perioden 2021-2025.

För arméns del innebär beslutet att det skall finnas en Mekbrigad i Skövde, en Mekbrigad i Boden, en Mekbrigad i Revinge (skall påbörjas), en Stridsgrupp på Gotland, en Motoriserad brigad i Stockholm. Utöver detta så skall det finnas en Divisionsstab och två divisions artilleri bataljoner. Förutom detta så är luftvärns- och ingenjörs förband enligt tidigare beslut.

För marinens del så skall det t.ex. finnas 4-5 ubåtar och korvetterna skall uppdateras. Ett antal nya förband skall upprättas. Dessa är K 4 i Arvidsjaur, Amf 4 i Göteborg, F 16 i Uppsala, I 13 i Falun, I 21 i Sollefteå med detachement i Östersund samt A 9 i Kristinehamn (innebär att A 8 i Boden återtar sitt tidigare namn). A 9 bedöms vara inrättat 2029 övriga är redan etablerade i olika former.

Rysslands invasion av Ukraina och där efter en svensk och finsk NATO ansökan med försvarskostnader med ett 2 % mål (Sverige senast 2028) har självfallet påverkat gällande beslut och planering/inriktning. NATO ansökan inlämnades den 18/5 och i Försvarsmaktens kompletterande budgetunderlag för 2023, som inlämnades i början av juni och som

grundas på regeringens anvisningar, föreslår FM t.ex. att få öka antalet officerare med 400 st., antalet anställda soldater med 500 st. och antalet civila med 800 st. intill 2025.

Vidare föreslår FM att t.ex. få anskaffa ytterligare kvalificerad ammunition, drivmedel, fler pansarvärnsrobotar 57 och 58, fler granatkastarbandvagnar, fler luftvärnsrobotar fler jaktrobotar, buret luftvärn till vissa förband, skydd mot drönare, nytt transportflyg, förstärkt broförmåga, utökad undervattensförmåga, förstärkt brigadförmåga mm.

Vidare så anges att den militära regionala ledningen skall anpassas till den civila ledningen och att krigsorganisationen skall ökas till 90 000 personer. Att anskaffa krigsmateriel när hela omvärlden gör samma sak är inte lätt eller billigt men är snabbare än att öka antalet krigsförband.

Att öka antalet krigsförband kommer att ta tid då tillgången till och utbildningen av officerare är den faktor som är avgörande för stryktetillväxt och vi pratar då om minst ca fem år. Arméns behov av olika förmågor och volymer är fortsatt stort och kriget i Ukraina visar tydligt på detta.

För att nämna några behov så behövs ytterligare luftvärnsförband med olika förmågor, fler artilleri förband och då med

avsevärt längre räckvidd (t.ex. USA HIMARS som är ett raketartilleri), fler ingenjörsförband, fler förband för logistik, drönare för spaning och offensiva uppdrag!

Inom förbandsverksamheten så ökar antalet inkallade värnpliktiga för varje år. Full övningsverksamhet råder och då både nationellt och internationellt. Stort fokus har varit på olika typer av beredskapsverksamhet innan och nu under Rysslands invasion av Ukraina. Hela landet har berörts men Gotland har särskilt varit utpekad. Uppfattar att FM har bra koll på läget i och runt Ukraina.

Lennart Klevensparr

En artikel från en gammal "Västgöra Demokrat 1946"

Åttatimmarsdag för värnpliktiga

Stämningen pejlas bland Älvsborgarna

Det har varit på tal att värnpliktiga liksom flertalet civila skulle göra åtta timmars tjänst och sedan få sköta sig själva, säger chefen för Älvsborgs regemente, överste G. Brink vid ett samtal med tidningen VD i anledning av att vid Östgöta flygflottilj de värnpliktiga utan några formaliteter vardagskvällar får vara fria till 20 minuter över kl 24.

Det synes mig tveklöst om en regementschef utan tillstånd av Överbefälhavaren kan medgiva detta.

Frågan om de värnpliktigas fritid har varit föremål för övervägande inom 1945 års militär utredning. Själv är jag tveksam om lämpligheten att ge ynglingarna i denna ålder och under rådande förhållanden så stor frihet.

Det kan ju inte vara så trevligt för dem som lägger sig på kvällarna om kamraterna kommer klampande hela natten. På onsdagarna lämnas generell permission till kl 24 och vid veckor skiftet beviljas ledighet från lördag förmiddag till söndag kväll.

På Älvsborgs regemente brukar vi då och då göra undersökningar om stämningen bland personalen. Just i dagarna har vi haft en egen "gallup". De tillfrågade har bl.a. sports om vad de anser om utsträckt ledighet. Vidare har det frågats om hur de lättar i hälsnings plikten som företagits slagit ut..

VD 26 jan 1946

Lars Rehn

Återigen en lyckad "Torpafton"

Torsdagen 19 april hade vi föreningens första "Torpafton" i år, på vårt fina gamla soldattorp, Laddatorpet.

Vi var ca sjuttio kamratförenings medlemmar som kom för att lyssna på de två verkligen kunniga artister, sångerskan Marie Arturen, som ackompanjeras av pianisten Göran Åhlfeldt.

Som vanligt är det föreningens vice ordförande Jan Andersson som fixar vår "Torpafton", denna kväll med hjälp utav Mattias Larsson och Jan Andersson. Dessa två fick varsin blombukett som tack från föreningens för deras hjälpsamhet.

Jan hälsade välkomna till kvällens arrangemang. Vid samlingen bjöds på korv/hamburgare samt kaffe/te, som det duktiga hemvärnets kokgrupp fixat och stod för.

Vid dessa träffar utomhus brukar vi ha tur med väderleken men denna kväll hängde de mörka molnen över oss och en och annan regndroppe kom, då lät Jan pålysa alternativ 2 att gälla, vilket innebar att alla åskådare samt underhållare förflyttade sig till vår egen "Aula" på 5:e våning i kasern II, där underhållet sedan kunde fortsätta med de båda superbra underhållarna Marie och Göran. Dessa båda är

Marie Arturen.

fantastiska med sitt kunnande och spelade och sjöng gamla fina kända sånger. Man kunde se på publikens agerande att alla trivdes.

Se det blev en lite annorlunda, rolig men underbar kväll med sång o musik där alla

Göran Åhlfeldt.

som kunde o ville sjöng med i de för de flesta kända sångerna.

En trevlig och minnesrik "Torp Afton".

Lars Rehn

Höstens Torpafton

Detta år har vi haft glädjen av att ha en Torpafton på våren samt en på hösten. 18 augusti samlades vi åter vid vårt vackra "Soldattorp".

Efter Sommarens artist kom från Bohuslän, Örjan Torstensson med artistnamnet "Örjan". Enligt honom själv gick han även under namnet "Hingsten från Fjällbacka".

Jodå, han fick verkligen med sig publiken från första stund. Mycket duktig med sin gitarr.

En "eloge" till Jan, som plockar fram artist efter artist, som tydligen de flesta gillar eftersom alla verkar glada och sjunger med så gott det går.

Liksom föregående "Torpaftnar" bjuds alla som kommer på hamburgare, korv, dryck smörgåsar mm, före det att artisten tar över kvällen.

Så det där med vädret. Nuförtiden kan man flera timmar före ta reda på, blir det

regn eller inte. Jodå vi klara oss nästan.. vid sista tonerna började duggregnet, så även vädergudarna var på Kamratföreningens sida.

Vi tackar Bohusläningen "Örjan" samt Jan för en åter trevlig sammankomst i Älvsborgs Reg Kamratförenings anda.

Lars Rehn

Örjan Torstensson

Resan till Rom 2022

med Kamratföreningen

Årets resa begav sig till vackra Rom.

Det var en entusiastisk skara som samlades på landvetters flygplast för avfärd. Incheckningen samt säkerhetskontrollen gick smidigt och vi märkte inte av något av det kaos som man kunde läsa om i tidningarna.

Väl framme i Rom så mötes vi av värmebölja som skulle följa med oss under hela resan. Inget att klaga över men det var tvunget att sköta vätskebalansen och uppsöka skugga med jämna mellanrum. Hotellet visade sig vara mycket trevligt och på kvällen avnjöts en gemensam middag med alla resenärer.

Soldat från Lancieri DI Montebello i Rom.

Andra dagen så var det guidad tur i Rom med en trevlig och påläst guide, efter guidningen så var vi inbjudan till svenska ambassaden.

Besöket på svenska ambassadören var en höjdpunkt, där fick vi ett mycket väl-

komnade och trevligt mottagande. Ambassadören samt militärattachén hade ett mycket informativt och engagerande fördrag om Italien och säkerhetsläget i medelhavet, för mig var det mycket nytt att ta in.

Dagen efter besöket ett italienskt regemente Motorisma infanteria brigad i Rom. Då vi även hade sällskap av ambassadören så fick vi ett elegant mottagande. studiebesöket var uppdelat i två delar där första delen var på den berömda ceremoniella delen där vi förefördes hästarna samt deras tränings och uppvisningsanläggning.

Andra delen var på själva regementet där vi fick en god presentation av utrustning men även regementets historia.

Dagen fyra så lämnade vi Rom och begav oss mot Monte Casino där vi beskådade den polska krigskyrkogården och museum. vi avslutade besöket med en kortare rundvandring i själva klostret.

Dag fem var det ånyon guidad tur i Rom fast denna gång så var det mera detaljerad information, Rom är en stad med så många saker att se så det är svårt att få med allt i en kortfattad reseskildring som denna. Eftermiddagen bedrevs i egen regi där man kunde studera Rom i egen takt.

Åke Hell.

Dag sex så fick vi möjligheten att själva aktivera oss. Jag för min del valde att utforska Rom gamla murar, en oerhört intressant vandring. där man kunde se mycket av stadens historia.

Sista dagen gick åt till hemfärd, som också förlopppte utan några incidenter.

För att summera resan så var det en väldigt rolig och trevlig upplevelse att få se denna vackra stad i goda kamraters sällskap.

Mathias Larsson

Volontär Systemet

Volontär, den som frivilligt inträder i armén, eller i vissa fall den som utan ersättning deltar i göromålen i ett yrke för att utbilda sig inom yrket enligt Nordisk Familjebok.

I Sverige bestämdes 1805 att två nummer vid varje vid varje indelt kompani skulle besättas med tjänst bara "volontärer". Antalet ökades vid indelta armén från 1871 efter

hand, för dem anordnades volontär skolor på Karlsborg. Senare ordnade varje förband sina volontär skolor.

Under hela tiden utbetalas lön. För I 15 var det Livkompaniet som hade volontärskolorna. Volontär Systemet upphörde 1953.

1941 sökte ca 100 män för att bli volontärer. Efter tre dagars prov i bl.a. matematik och svenska antogs 51 av dem.

Första året bestod i grundutbildning blandat med civila skolämnen. Året därpå befordrades de till vicekorpraler och fick vissa tider tjänstgöra ute på de värnpliktigas kompanier.

Tredje året blev de korpraler och en del fick fortsätta som furirer. Eftersom det varje år var många som gått färdigt sina skolor fanns det inte militärtjänst för alla. Då var det många som anställdes som civila förmän och förrädsförvaltare.

Lars Rehn

Ett givakt

Borås Tidning Tisdag 27 sept 1932

(Det är intressant med historia. Denna artikel har jag saxat från en BT 90 år gammal, som jag har i min ägo.)

PARIS i sept.

Parispressen får vanligen sina nyheter från Sovjet-Ryssland via Riga, Reval, Helsingfors och Stockholm. Telegrammen från de nordiska och baltiska metropolerna äro i allmänhet baserade på goda informationer, om man undantar den sovjetryska militär politiken, beträffande vilken meddelandet ofta varit ganska missvisande. Bästa korrespondenter finns i Riga, Helsingfors och Stockholm att härvidlag erhålla fullt tillförlitliga upplysningar.

Den som kommer till Sovjet-Ryssland, och är nog naivt att presentera sig som journalist, får ingenting veta, han bevakas natt och dag, och ej sällan slutar hans färd i Bojshevikien med inspärning på längre eller kortare tid.

Affärsmän, i synnerhet de som komma i offentligt uppdrag för att avsluta finansiella och kommersiella avtal, ha däremot större frihet, ja, den tycks ha varit

nästan obegränsad för de amerikanska bankirer och industriidkare, som under de senaste månaderna fört viktiga oljepolitiska förhandlingar med sovjet regeringen.

Några av de amerikanska finansmännen ha på hemresan gjort ett uppehåll i Paris. De ha berättat ett och annat om de nuvarande tillståndet i Ryssland. De ser ganska optimistiskt på Rysslands ekonomiska framtid, sedan sovjet regeringen nu praktiskt taget uttömt de kommunistiska principerna och baserat det ekonomiska samhällslivet på den privata äganderätten och den fria konkurrensen.

Detta har bland annat medfört, att den ryska arbetarklassen, som faktiskt aldrig levat i sämre villkor än under de år, då man experimenterade med att genomföra de kommunistiska teorierna, kanske nu ha fått en drägligare tillvaro.

Lars Rehn

Skicka det med flaskpost

Ett meddelande från en torpederad jagare hittades på en strand i Maine USA 1944 med texten, "Vårt fartyg sjunker. SOS gick inte fram. Verkar vara slutet. Kanske när den här hälsningen USA". Meddelandet spårades till USS "Beatty", en jagare som torpederades och med stora förluster i människoliv gick till botten någonstans utanför Gibraltar den 6 november 1943.

År 1953 hittades en flaskpost i Tasmanien 37 år efter det den kastats i havet av två australiska soldater på väg till Frankrike med en trupptransport. Modern till en av soldaterna kände igen sonens handstil. Han hade stupat 1918.

Men det kanske allra märkligaste fallet gällde Chunosuke Matsuyama, en japansk sjöman som 1784 led skeppsbrott tillsammans med 44 skeppskamrater. Kort innan han och hans kamrater dog av svält på ett korallrev i Stilla havet ristade

Kort innan han och hans kamrater dog av svält på ett korallrev i Stilla havet, ristade Matsuyama in en kort redogörelse för tragedin på en träbit, som han lade i en flaskpost och kastade i havet.

Flaskan sköljdes upp på stranden 1935, efter 150 år, och det vid den lilla kustby där Matsuyama var född.

Lars Rehn

Röda korsmän voro sprängämnesexperter

Bland de tyska "Röda kors män", som under striderna i Narvik våren 1940 transporterades till nord-Norge via riksgränsbanan, befann sig sprängämnesexperter, meddelar förre borgmästaren i Narvik.

Dessa experter voro fullt sysselsatta i Narvik en veckas tid. Enligt borgmästaren förstörde de omkring 1 miljon kr värde varje natt. De första de gjorde var att spränga de svenska malm bolagets egendom i Narvik.

De dyrbara elektriska loken sprängdes också ett efter ett, likaså det väldiga lokstallet samt kaj anläggningarna.

Lars Rehn

Lusharpan

Detta är en plats utanför staketet på gamla I 15.

Att harpa säd eller grus var att sålla den i nät försedd ram eller annat. Därvid ska-

kas redskapet och just betydelsen skaka har här levat kvar för ordet harpa.

I de halmmadrasser som soldaterna vilade på under natten samlades enligt belackare ohyra. Denna skulle vädras ur, något som skedde genom skakning, harpning, på området nedanför regementet. "Nu

harpar vi lössena ur madrasserna", skrek sergeanten. Detta sägs ha gett namn åt den plats där boråsare idag bland annat sorterar sina sopor.

Det var naturligt att alla regementen hade sin "egen lusharpa".

"Ordlistan"

Lars Rehn

Insatschef i Nagorno Karabakh

I maj 1993 tjänstgjorde jag som Stabschef på militärområdesstaben i Strängnäs. Vi hade det operativa ansvaret för såväl armé, marin som flygstridskrafterna i hela mellersta Sverige.

Vi jagade ubåtar och samövade med det civila försvaret.

På staben pågick förberedelser under min ledning för övningen ORKAN med över 20000 deltagare.

Jag blev då upprörd av Viceamiralen Peter Nordbeck som sa "ÖB vill att du ska vara svensk utlandsgeneral. Du måste vara beredd att åka utomlands vid behov"

Ok svarade jag. Dan därpå blev jag åter upprörd och samma kvällen landade jag i WIEN.

Jag var nu chef för en planeringsgrupp och avsedd att vara insatsledare för en insats i Nagorno Karabakh.

Denna armeniska enklav, som helt ligger inne i Azerbajdzjan, var nu i krig med Azerbajdzjan, och OSSE (Organisationen för säkerhet och samarbete i Europa) hade uppdrag av FN att söka få till fred.

Det är en råddig del av världen. Dels korsar kristendom och islam där. Dels är det en kontaktyta mellan Ryssland och NATO. Iran är granne och stod under konflikten med två armékårer innanför sin gräns beredda att ingripa. Men, det är också mycket olja i regionen och flera bolag hade egna små arméer. Det fanns också banditband, som de grå vargarna, som härjade i området.

Sverige var ordförande i OSSE, och därför var det naturligt att en svensk general fick uppdraget att planera för en insats i fredsbevarande syfte.

Bakgrunden till konflikten är pogromer som skedde på 1930 talet, då azerer och turkar skiljde ut stora delar av det armeniska folket och avlivade dem. Detta är en av de större oförrätterna mot ett folk, endast överskynt av vad som drabbat judarna.

1993 blossade strider upp och den högt utbildade och i strid skickliga befolkningen i lilla Nagorno Karabakh var framgångsrika. De tog bla utrustning från azererna och efter hårda strider behärskade de en avsevärd del av Azerbajdzjan.

Efter briefingar i Wien fick jag åka hem och avsluta arbetet i Strängnäs, och ett par dagar senare var jag tillbaka i Wien, nu med en svensk stabschef i form av överste Lars Ljung vid min sida.

Där mötte nu också upp personal från Tyskland, England, Frankrike, Italien och Österrike.

Vi bildade en planeringsgrupp och satt i lokaler hos Generalsekretären i OSSE, som då var en duktig tysk diplomat vid namn Höynck.

Hans personal stod till vårt förfogande. USA:s delegation var mycket behjälplig och höll oss bla med ett stort transportflygplan. Detta lastades senare med materiel till vår fas 1 och höll högsta beredskap på flygplatsen i Frankfurt.

Vi såg till att ha alla sprutor och alla tillbehör till våra uniformer låg bakom svåra stolar.

7 gånger var det dags att gå in i området dagen därpå - men varje gång blev det uppskjutet. Detta var ganska enervande.

På ambassaden arbetade Översten Einar Lyth, som utöver att vara en personlig vän, gav oss ett utomordentligt stöd under hela processen.

Ca en gång per vecka gjorde jag dragning av vårt planeringsläge i det magnifika Hofburg för alla OSSE delegationerna. Vi överöstes med frågor och råd. Men - vi fick alltid godkänt för vårt arbete och kunde fortsätta.

Vi gjorde rekognosceringar i området. Ett enda flygplan i Europa var villigt att flyga oss in till krigszonen i Baku. Det var Berlusconi's eget flygplan, Så där satt vi vid

besöken, tungt utrustade och i uniform och blev serverade champagne av lättklädda fotomodeller utklädda till flygvärldinnor!

Vi talade med utrikesministrar och överbefälhavare och fick sedan tillstånd att med ryska helikoptrar besöka fronten och att flyga in till Stepanakert - huvudstaden i Nagorno Karabakh.

Ett problem var att en del helikopterpiloter var berusade. En gång voltade en helikopter vid starten och brann upp. Det var ingen från vår grupp i denna.

Stepanakert var mycket bombskadad. Jag gick en morgonvandring där med en ung eskortsoldat och kunde från en filmkamera senare visa staben hur det såg ut både där och vid fronten.

Mitt i natten satt jag med ÖB i NK och såg på striderna framför oss i staden Agdam. Denna stad - stor som Uppsala - jämnades nästan med marken. Man besköt varandra med stridsvagnseld.

Jag såg plundring, då man med åsnor och hästar på natten släpade upp virke från raserade hus till bränsle. Man tog gisslan, ofta i form av äldre ofärdiga människor, och låste in dem i sina källare. Motståndarsidan fick sedan lösa ut gamla farmor för ca 100000 kronor!

En dag skulle vi besöka en ställning på den azeriska sidan. När vi skulle köra farm var det eldväxling mellan stridsvagnar. Vi stannade och väntade bakom en kulle. Där stod också en azerisk bonde som just skördat sina vindruvor. Så medan vi väntade på att kunna åka fram kåkade vi vindruvor och pratade via vår tolk med bonden. Tolkarna fick vi gör övrigt leasa i Wien och de var de i särklass bäst betalda i delegationen.

Jag kom sedan att ingå i Minskgruppen - som verkar i området än idag - för att mäkla fred.

Ordförande då var välkände Jag Eliasson som biträdades av 5 diplomater och en general (jag). Vi kom att träffa delegationer från de stridande på olika platser i världen.

Tyvärr var det sällan nära att alla sidor skulle skriva på dokumenten. Jag bedömmer att ett av felen var att parterna utnyttjade den otålighet som alltid gäller i demokratier, då delegaterna inte vet vad som gäller efter nästa val. De utstrålar därför att det är bråttom.

Under våren 94 ersattes Lars Ljung med Claes Göran Fant. Han blev senare Generallöjtnant i svenska armén.

Fortsättning nästa sida.

Vår planering gick vidare, och vi skulle gå in i tre faser med först ca 100 man sedan ca 500 och i fas 3 ca 2000 men. Vi skulle upprätta ett vapenfritt område mellan parterna och aktivt hålla dem isär.

I perifera områden skulle vi ha poster-ringar. Vi planerade för ett eget GSM nät för samband. Vi hade avtal med en bilfabrik i Tagliattigrad om att köpa ett stort antal Lada Niva målade i gult.

De skulle fraktas nerför ett flodsystem och sedan nyttjas av våra monitorer.

Till saken hör att banditer uppträdde längs floden, och det var en oskriven lag att de skulle ta ca 10 % av allt gods. Så det var bara att beställa 10% extra bilar.

Lada Niva var det enda fordonet som dög, då man lokalt kunde reparera dem. Dessutom gick de på helt oraffinerad olja direkt ur borrhålen!

Vi kallade in och tränade 400 man i ett FN läger i Wien på minröjning mm.

Vi hade övningar med UNHCR och andra organisationer för att klara ut hur vi skulle hantera civila och alla hjälporganisationer i området.

Och vi var upprepade gånger i området även med diplomater. En dag stod jag i Jan Eliassons rum och lagade skott-hål i fönstren med tape mot myggen.

Ett problem var hela tiden att balansera vad vi lovade att utföra mot vad som var möjligt. I själva verket skulle det vi sa om fas 3; att det skulle ta 14 dagar, ta minst tre månader! Men - det var nödvändigt för att dels sätta press på parterna, dels få med oss motsträviga nationer i Hof-burg.

Ett helt avgörande problem fick vi så småningom klart för oss.

Ryssland var inte intresserade av en lösning med OSSE så nära deras bakgård. Man fördröjde hela tiden och hittade på orsaker varför det inte skulle fungera. Så är det än idag! Ryssland vill härska genom att söndra.

På slutet av min period la vi därför om planeringen och tog in underhåll dels över Turkiet och dels via Georgien. Ett problem här var att varje tågsätt med materiel fick muta sig fram.

I juni 1994 blev jag uppringd av Försvarsminister Anders Björk. Han bad mig då komma hem och bli departementsråd på Försvarsdepartementet. Så gjorde jag.

Under 2021 blossade strider åter upp i området ,och det på olja rika Azerbadjan har nu återerövrat stora delar av vad man blev av med. Ryssland har gått in och håller isär parterna med ca 2000 soldater. Oroligheterna är inkapslade och det kan tyvärr flamma upp igen i det oroliga Kaukasien.

President i det svårt korrumperade Azerbadjan är idag Ilhan Aliyev, son till Gejdar Aliyev.

Geydar var för chef KGB, som är en säker rekryteringskälla i området. Den andra är förstås att vara nära anförvant till den förre presidenten.

Det är alltså inte demokratier vi talar om och det försvårar naturligtvis hur man ska agera.

Det tar därför tid att lära sig möjligheter att verka, och man tvingas högt upp i hierarkierna.

Svante Berg

Omorale i bastun

Inte enbart i Finland utan i hela Norden badade folket i de offentliga badstugorna 1500 talet. Pesttidernas värsta smittohärdar var utom kyrkorna, just de offentliga badstugorna. Husen var rätt stora, vanligen murad sten för eldfarans skull, samt med stensatt golv. Deras förmåsta inventarier va utom de långa träbänkarna en ugn med upphettade stenar samt en stor kittel med vatten. Där fanns rymliga träbaljor, i vilka badgästerna satt, samt alltid en uppsättning björkris, som användes för att piska varandra.

Vid varje större badstuga fanns dessutom tillgång till kloka gummor som slog åder på gästerna eller "koppade" dem med runda, flata "koppkärl", varefter blodet sugts ut i lufttäta kohorn.

I badstugorna intog man enorma kvantiteter med öl, skämtade och pratade med varandra om de senaste skandal historier.

Ett i sedlighets varandets tid mycket märkligt drag är att män och kvinnor för det mesta badar betecknande nog tillsammans, ofta i samma stora kärl, samt att all betjäning utgjordes av kvinnor. På en del ställen kunde badstugelivet urarta

till sexuella utsvävningar. Det var betecknande nog på denna väg som de fruktade smittorna såsom pesten och könssjukdomarna spreds.

Drickspengar kallades på 1500-talet "bastupengar" och en del rika fromma män testamenterade pengar till de fattiga, kunde han likväl avsätta en fond för dessa offentliga bad, de så kallade "själabaden".

Efter baden lät man översköljas med en spann kallt vatten, rulla sig i snön eller hoppa ner i en sjö. Så går det även till i nutid i norra Sverige o Finland.

Detta påminner mig om Soldaten Träff som sökte upp nya pastorn för att få döpt sitt senaste barn. -Ja det låter bra,sporde pastorn, är det enda barnet?

Nej, jag har sju till. -Det var många det, svarade pastorn. -Kanske det, men bror min han har tio barn. -Med samma fru,sporde pastorn förvånad? Näddå, vi har allt var sin.

Lars Rehn

Palörkort

Min kusin var chef för Örebro Flygplats och hittade en s.k. Palörkort som användes under orostiderna 1942-45 vid de flesta flygplatser. Allmänheten var inte så värst bra, vid den tiden, på engelska utan korten utformades på det sättet att de kunde användas utan att direkt kunna engelska språket.

Korten var avsedda att användas vid omhändertagande av personal från nödländande flygplan. Det fanns "palörkort" även med tysk text.

Svenska	Engelska
A. Frågor som kan väntas från besättningen	
Var är vi	Oär ar vi
Svar: I Sverige	Inn Sviden
B. Uppllysning om landningsplats	
Ni är i Sverige	Jo ar inn Sviden
C. Order om omhändertagandet	
Lämna flygplanet	Liv ve pläjn
Lägg ner vapnet	Läj daun iår ueppens
Lyd annars skjuter jag	Åbej, år ai schoot
Upp med händerna	Händs upp
Låt bli det där	Ståpp itt
Halt!	Håålt
Följ mig	Fållå mi
Ja	Jess
Nej	Nå
Är någon sårad?	Iss ennibåddi voondidd

Militär ... Var redo

Rubriken avslöjar mina två viktigaste verksamheter utöver familjen.

Den gode Lars ringde mig och undrade om jag kunde skriva något till tidningen "Älvsborgaren". Vi har varit arbetskamrater under många år.

Du som läser denna skrift vet att under de flesta artiklarna står just L Rehn därför fråga han mig; Du har säkert något att bidra med. Här kommer något från mitt liv.

Jag föddes i Strömstad hösten 1947. Min pappa var artillerisoldat på A2 Kviberg. De låg ofta på Tänga hed och sköt mot Remmene.

En lördagsmorgon steg kompanichefen in framför truppen och sa. "Nu ska ni få göra en resa". Visst tänkte flera. Vi ska åka hem.

Sedan meddelade han, idag skall ni lasta artilleripjäser och all utrustning på ett tåg, som står vid Vårgårda station, imorgon åker vi till Vitvattnet vid finska gränsen". Där låg detta kompaniet under större delen av kriget.

Det blev säkert köbildning vid samhällets telestation. Alla ville ringa hem.

Min mor bodde kvar på en Ö, med en liten arrendegård. Min äldste bror var född. Dessa samt arrende gårdens ägare stod och tittade på när de tyska fartygen gick mot Norge,

Kriget tog slut. Pappa kom hem. När jag

föddes dog min morfar. Deras gård på fastlandet fick då min mor. Där växte vi upp.

Nu var min mor trött på lantbruk. Hon hade gjort allt under fyra år. Kört timmer på isarna med häst och släde. Vintrarna då var kalla så havsisen höll även den.

Hon meddelade min far att snart fick han ta över helt. Min mormor som nu var änka hade hyrt sig en lägenhet i Strömstad. När jag föddes flyttade mor ifrån far till sin mor. Jag har aldrig sett mina föräldrar ihop.

Mor träffade en ny man. En järnvägare som fick tjänst i Bollebygd. Mor, han och jag inträffade i augusti 1954 i denna lilla Västgöta Ort.

Dag två följde min mor mig till Småskolan i orten. De andra eleverna hade börjat en vecka tidigare.

En dag skulle vi måla en teckning som LMC givit ut. Några klasskamrater skulle följa mig hem. När jag öppnade munnen stirrade alla på mig och min nordbohuslänska. Efter en vecka pratade jag som en västgöte. "Fröken jag tror att Erling är färgblind" sa en av mina klasskompisar. Jag hade målat en ost grön. Så upptäcktes mitt färgseende.

1962 gick jag med i Bollebygds Scoutkår och är med där fortfarande som medlem i denna kår.

På den tiden tog man Realexamen och det gjorde jag på Borås Praktiska Realskola (Säraskolan). Efter en studentexamen på språkliga grenen på Borås Läroverk stod min håg till att bli språklärare.

Jag räddades av en inkallelseorder till 15. Plutonchefsskolan 1968-69 som började i mars 71, hade fänrik Johan Hederstedt och Sergeant Bengt Lundberg som befäl.

Jag tyckte att jag hade det fint som befälselev, hur bra har då inte de befäl vi har.

Vilken skillnad mot skolan på 60-talet och den något trassliga familjebild jag hade. Här var det ordning och reda.

Under maj månad kom kompanichefen Kn Lars Svensson att ta upp ansökan till aspirantskolan. Jag lämnade in min ansökan direkt. Många sökte för att få göra värnplikten i en följd.

Fänrik 71. Under 70 talet fick jag gå kurs i stabs- och sambandstjänst i Uppsala. Stor betydelse för mig. Stabskompani Chef på Regimentet. Lärare i denna tjänst i Falun, Stockholm samt Södertörn.

När vårt 15 lades ner blev det Älvsborgsgruppen och Hemvärnet. Det frivilliga försvaret slår allt.

Sammanfattningsvis. Jag har trots en dålig start haft tur.

Jag har träffat en massa fantastiska människor. Jag vill nämna två.

Lars Rehn och Thomas Larsson.

Erling Edvardsson

Lite historia om "Tungt vatten"

Mot slutet av 1930 talet fick "Tungt vatten" betydelse för kärnfysiken och efter tyska ockupationen ökades produktionen hur det skulle användas var hemligt.

Enligt Ickenazistiska forskare som var i kontakt med norska ledare för elektroavdelning på Rjukan var planen att bygga en atomreaktor med naturligt uran och med tungvatten som moderator.

Kunskapen vidarebefordras till England via motståndsrörelsen men tyvärr togs detta inte på allvar utan fruktade att tyskarna hade avancerade planer att tillverka en atombomb. Professor Jomar Brun flydde 1942 via Sverige till England.

Tunga "vattenproduktionen" sprängdes sedan av motståndsmännen ur kompani Linge.

Amerikanska flygangrepp mot Rjukan med 174 amerikanska bombplan förstörde byggnaderna utom bottenvåningen som inte skadade. All kvarvarande utrustning fördes därefter till Tyskland, där tydligen försöken fortsatte för att framställa ett vedergällningsvapen.

Efter kriget återupptogs produktionen med tungt vatten vid Vemur under Bruns ledning men lades ner p.g.a. det var för dyrt att fortsätta och övergick därefter till framställning av konstgödningsmedel. Hela anläggningen revs därefter genom sprängning 1977.

Lars Rehn

(Norska Wikipedia)

Hans första bil

Åke Hell berättar...

Detta är en historia som jag fått mig berättad från Bollebygd. Den skildrar en äldre mans första möte med en bil, någon gång i början av 1900-talet.

Det hände på en smal landsväg. Det var i skymningen. Det var nästan mörkt. Bilen kom farande med tända lyktor. För den som aldrig mött en bil tidigare upplevdes den nog som varande ett vidunder.

Han beskrev sin upplevelse på följande sätt: "När jag fick se bilen blev jag så rädd att jag kastade mig ner i vägdkädet och började läsa Fader vår... Men det gick så rasande fort, så att jag kom till Helgat varde ditt namn... så hade djävulskapet redan kört förbi".

Åke Hell

Lars Rehn

Lösningen insändes till:

Lars Rehn, Svängrumsgatan 23,
502 47 Borås, eller på min mail
larsbarry.rehn@gmail.com

Senast: 2022-10-01

Insänt av:

Sänd in meningens innehåll på de
skuggade rutorna. Tre insända rätta
lösningar dras och erhåller varsin
Trisslott.

Vinnare av rätt lösning Kluriga rutan nr. 64

Ove Jagendal

Östen Tegebäck

Maj-Britt Eriksson

Alla ni andra som löser rutan utan att
skicka in, gör det! Dumt att inte chansa!
Du kan ju bli miljonär.

Visste du

Att det längsta ordet i svenska språket
är;

“Nordvästersjökustartilleriflygspa-
ningssimulaturanläggningsskär-
beddelssarbete”.

Att: Det är fysiskt omöjligt att beröra
din armbåge med din tunga, försök får
du se.

Att: Det är möjligt att leda en häst eller
ko uppför en trappa men inte nedför.

Att: Kvinnor blinkar nästan dubbelt så
mycket som en man.

Att: När man nyser stannnar alla kropps-
funktioner, t.o.m. hjärtat stannnar.

Att: En 70-års människa tillbringar mer
än 6 månader av sitt liv på toaletten.

Att: Den allra första Volvo personbil
någonsin, som lämnade verkstäderna
i Göteborg levererades till Borås. Detta
skedde den 14 april 1926. Den lyck-
lige köparen var Boråsaren disponent
Håkansson.

Lars Rehn

Kluriga rutan nr 65

Konstruktör Lars Rehn

	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18
A																		
B																		
C																		
D																		
E																		
F																		
G																		
H																		
I																		
J																		
K																		
L																		
M																		
N																		
O																		
P																		

Vågrätt:

- Till denna byggnad gick soldaterna tre gånger per dag.
- Liten illbatting i Lönneberga. Han firas 8 april. Folk
- Kunganamn. Finns i roddbåt. Den visaste Asaguden.
- Känner sig ensam. Rune o Per. Kanske??
- Rekryterades. Kustartilleriet.
- Buske. Samens boskap. Håller reven på kastspöt.
- Blir kanske Sverige och Finland
- Tidningarnas Telegrambyrå. Ritual. En som vid krig räddar landet.
- Vilar sig. Gjorde den uttjänta bilen.
- Sandhed. Driver vår belysning. Riktning mot. Sveriges Radio. Dött djur.
- Sitter man på. Det sista man gör med något.
- Underlig människa. Göteborg.
- Det är vår förening.
- Vinst. Mindre påle.Smilade.
- Tage Gunnar. Flera a. Så heter kamratföreningens Bibliotekarie
- En riktig unghäst. Fristående.

Lodrätt

- Han vann Regementsmarschen och Reg orienteringen, blev då.....
- Erik Martin Ulrik Nils.En stat.
- Kan man göra om man inte vet. Spinnande husdjur.
- Erik, Ludvig, Tore och Ludvig. Kan finnas på gamla bilar. Beträffa.
- Adam o Ivar. Erik och Martin. Motorskolan
- Filip o Niklas. Ej övre. Tredje tonen.
- Nicklas Olof.Först i skalan. Pojknamn.
- Tidningarnas Telegrambyrå. Ung hund. Därifrån kan du ta ut pengar.
- Ej sitta. Han var en "Stalledräng"
- Mamma. Finns både vardags o fin. Kalle Ivar o Viktor. Gammal häst.
- Får "efterkommande". Rudolf, Ludvig o Sigurd. Stor o kraftig.
- Dricks i England. Solskydd. Inte många.
- Hästamma. Tonart samt Olof o Tore. Däruti bakar man.
- Fågel vid ån. Fås från ledningen. De fraktar mycket gods mm.
- Skär i gräset. Förmedlar rykten. Lämnar inget åt slumpen.
- Erik, Sigurd, Nicklas. Anders o Erik. Sa Trump att USA- valet var.
- Niklas o Kalle. Bastant träd. Bränna in i järn.
- Inte på skämt utan .. Ljuger inte utan talar.....

Skicka in orden med de skuggade rutorna.

Frågorna berör ord med två eller flera bokstäver

Returadress
Älvsborgaren
Brigadgatan 10 A
504 31 Borås

Regementsmarschen

(f.d. Fristadsmarschen)

Till minne av Älvsborgs Regementes marsch från Fristad Hed till f.d. I 15

Lördag 1 oktober 2022

Vår årliga marsch 17 km i mycket vacker nejd, bra och omväxlande marschväg längs Öresjöns underbara västra strand, med den härliga mjuka terrängen på Ryda åsar.

Start: Folkhögskolan i Fristad mellan kl. 09.00-09.45 **Mål:** f.d. I 15 Laddatorpet

Avgift: 100 kr. **Anmälan till:** www.kamrati15.se eller tfn 0705-25 57 77 Leif Nilsson.

Du anmäler dig vid starten och går direkt marschen.

Bussar: Lokalbuss nr. 150 avgår från Resecentrum till Fristad station.

DIGITALT TRYCK

Överraskande effektivt.

Grönbogatan 5 • 504 68 Borås
Tel. 033-12 24 10 • E-mail: info@dtryck.se
www.dtryck.se

KUNGLIG ÄLVSBORGS
REEMENTES
KAMRATFÖRENING

PROGRAM 2022

SEPTEMBER	3/9	REEMENTETS DAG
	8/9 – 11/9	HÖSTRESA
	22/9	STORT FÖREDRAG MED ÄRTMIDDAG
OKTOBER	1/10	REEMENTSMARSCHEN
	22/10	HÖSTMIDDAG
NOVEMBER	3/11	ÖPPET HUS
	17/11	STORT FÖREDRAG MED ÄRTMIDDAG
DECEMBER	9/12	LILLA JUL

Detta program kan av oförutsedda händelser ändras. Var noga med att följa inbjudningarna som kommer på utskick före varje händelse.

Hjärtligt Välkomna till ett spännande år 2022.

Jan Andersson/Verksamhetsansvarig